

[Poul Sørensen.]

ningen: selv at gennemføre sin lovgivning. Det gjorde man ikke. Vi blev enige om den. Ud fra disse synspunkter kan jeg i det hele taget ikke forstå det nyttige i, at vi nu i måneder fremefter skal have den diskussion om fødevareoms, som den højtærede handelsminister så ivrigt har lagt op til. Vi er altså ganske dækket ind i den politik, vort landsrådsmøde vedtog, og som vor ordfører her i dag — med klarhed, synes jeg — har fremlagt over for offentligheden. Beskyldningerne for, at vi skulle have sat fart i udgifterne her i landet, er jo klart tilbagemået af det ærede medlem hr. Ninn-Hansen.

Det kan ikke være sådan, højtærede handelsminister, når man med et knebent flertal gennemfører en omfattende lovgivning som helhedsløsningen, at vi andre så skal sidde med hænderne i skødet i to år og bare være lykkelige over det og ikke påvise de fejl, der efter vor mening er begået. Ærligt og redeligt, det er vor opfattelse, at hvis vi i dag skal veje op, hvorledes den byrde, som skulle bæres, er blevet fordelt i disse to år, da er der afgørende områder, hvor vi mener, at vægten har været forkert. Må jeg sige, at den har været forkert, hr. handelsminister; det har vi sagt, og det vil vi vedblive med at sige.

Disse få ord kan selvfølgelig ikke være fyldestgørende, men vi kan jo senere vende tilbage til spørgsmålet i valgkampen. Jeg har blot villet understrege det mærkelige i, at det er den side af salen, der vil fremme fødevareomsen.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg har for så vidt været tilfreds med det, der er sket i den senere tid i dansk politik. Vi har ofte sådan skullet lege skjul med hensyn til, hvorledes den politiske opdeling var. Det behøver vi ikke mere. Jeg beklager, at jeg ikke har været tilstrækkelig kyndig til at se — og det kan man ærgre sig lidt over at man ikke allerede for lang tid siden har kunnet se — at det radikale parti ville komme ud fra sit landsmøde med at fæste sin skæbne til socialdemokratiet. Det er jo en fuldstændig ærlig sag, begribeligvis, og det skal kun partiet bestemme, men det gør det lettere for os andre. Nu er linjen lagt; det er stærkt blevet understreget af alle radikale talere her i dag og også af regeringens hovedparti, hvad jeg udmærket

forstår, at de er sammen, det er fronten, de skal stå sammen og kæmpe. Vi ved altså, hvilken opgave vi andre har.

Om disse udtalelser om, at det er umuligt at flytte det og det antal mandater, vil jeg sige, at det er der ingen der ved noget om. Jeg kan nok huske fra de taler, der var, før vi gik til folkeafstemning — at det var dybtgående principper, dybtgående principper langt ind i de to partier, der stod inde for forslagene — at da var det også ganske umuligt at komme igennem med det, vi mente. Og så gik det, som det gjorde. Jeg ved da godt, at det kan blive meget svært, og måske er det ikke muligt — det tør jeg ikke sige på forhånd — for os at klare det igennem ude i den danske befolkning, at skaffe tilstrækkelig mange bag os. Men den måde, debatten har været ført på her i dag og ikke mindst af socialdemokratiets ærede ordfører, synes jeg viser, at der er lysning i det. Der er lysning i det. Hvis situationen ikke havde været dødsens alvorlig, var sagen blevet taget på en ganske normal måde; det blev den ikke. Der er kastet en handske til os, og vi kaster vor handske. Jeg tror ikke, at socialdemokratiet og de radikale skal glæde sig for tidligt. Der kan være bevægelser dybt nede i vælgerbefolkningen, som vil have et skifte, og jeg tror, det er gået i retning af vore partier.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det vil interessere det ærede medlem hr. O. Mathiasen, at forstander Ottosen, Kettstrupgård, har bestridt nogen sinde at have talt med Carl Scharnberg.

Finansministeren (Poul Hansen): Det, der kalder mig op, er de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Poul Sørensen her gjorde. Jeg ved ikke, hvor mange gange det ærede medlem fik sagt ordet fødevareoms under sit korte indlæg, men det var i hvert fald adskillige gange. Derfor må jeg gøre opmærksom på, at der er ikke fra denne side i salen rejst krav eller stillet forslag om nogen fødevareoms, og det er ligeledes sådan, at under forhandlingerne i sin tid om omsætningsafgiften forelå der jo et forslag om en oms i detaileddet, som undtog fødevarerne, så jeg tror godt, at det ærede medlem kan spare sig sine bemærkninger om fødevareomsen.